

Ewa Juzoń

"Opis podróży z Paryża do Jerozolimy", François René de Chateaubriand Na podstawie tłum. Franciszka Salezego Dmochowskiego przygotował, wg oryginału uzupełnił i notami opatrzył Paweł Hentz, Warszawa 1981 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 25/1-2 (83-84), 221

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ BURKOT Stanisław: "Popiół i diament" po latach. "Miesięcznik Literacki" 1981 nr 7 s. 40-48.

Tematem artykułu są przemiany tekstu "Popiołu i diamentu". Poprawki nanoszone przez Andrzejewskiego dają trzy wersje powieści: pierwszą, drukowaną w "Odrodzeniu" (1947), drugą - pierwsze wydanie książkowe (1948) i trzecią - do dziś obowiązującą edycję z roku 1954. Szczególnie widoczne są różnice pomiędzy pierwodrukiem a wersją ostatnią. Wprowadzone zmiany zubożyły warstwę moralistyczną i strukturę artystyczną dzieła. W wersji ostatecznej powieść utrwała wzorce literackie nie z roku 1946, ale z pierwszej połowy lat pięćdziesiątych, widać to m.in. na przykładzie konstrukcji niektórych postaci, zastępowaniu tonacji tragicznej socrealistycznymi schematami. Badania różnych wersji powieści wskazują, że "Popiół i diament" (zwłaszcza w wersji wcześniejszej) jest kontynuacją tradycji dwudziestolecia. Z drugiej strony dzieje tekstu są dokumentem tego, co działo się z literaturą w początkach okresu powojennego.

BP/83/84/37

A.K.

/II/ CHATEAUBRIAND François René de: Opis podróży z Paryża do Jerozolimy. Na podstawie tłum. Franciszka Salezego Dmochowskiego przygotował, wg oryginału uzupełnił i notami opatrzył Paweł Hertz. Warszawa 1981, PIW, ss. 528, zł 130,-

Książka jest diariuszem podróży do Grecji, Palestyny, Egiptu i Tunisu, którą Chateaubriand odbył w roku 1806. W opis wędrówki, zawierający szczegółowe relacje z przebytych tras krajoznawczych, zostały wkomponowane liczne erudycyjne dygresje z historii sztuki, literatury, mitologii i archeologii antycznej. Uwagi te stanowią kompendium ówczesnej wiedzy o dziejach i kulturze ludów basenu Morza Śródziemnego. Panoramę zwiedzanych miejsc wzbogacają refleksje autora o bohaterskiej przeszłości narodu greckiego, będącego wówczas pod dominacją turecką.

BP/83/84/38

E.J.